

452

Besluit van 30 juli 1993, betreffende de regeling van de vergoeding van representatiekosten in de sector rijk (Besluit vergoeding representatiekosten rijkspersoneel)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 23 april 1993, nr. AB93/U356, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

gelet op de artikelen 125, eerste lid, onderdeel j. en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929;

de Raad van State gehoord (advies van 16 juni 1993, nr. W04.93.0248);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juli 1993, nr. AB93/585, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

a. de ambtenaar: de ambtenaar in de zin van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of het Ambtenarenreglement Staten-Generaal, de werknemer in de zin van het Arbeidsovereenkomstenbesluit en de in Nederland werkzame ambtenaar of werknemer in de zin van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken.

b. het bevoegd gezag: Onze Minister en voor zover deze de bevoegdheid ter zake aan hen heeft gedelegeerd, de hoofden van de onder zijn ministerie ressorterende diensten, bedrijven of instellingen;

c. representatiekosten: kosten van de ambtenaar die voortvloeien uit de eisen die de uitoefening van de functie stelt ten aanzien van het onderhouden van externe contacten en die niet declarabel zijn;

d. passieve representatie: representatie waarbij het initiatief uitgaat van een derde en waarbij de positie van de desbetreffende ambtenaar meebrengt dat hij op dat initiatief moet ingaan;

e. salarisschaal: een als zodanig in bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 vermelde reeks van genummerde salarissen, alsmede de in bijlage A van voornoemd besluit genoemde maandbedragen.

2. Voor de toepassing van dit besluit worden met het bevoegd gezag gelijkgesteld de voorzitters van elk der beide Kamers der Staten Generaal, de vice-president van de Raad van State, de president van de Algemene Rekenkamer, de Nationale ombudsman en de directeur van het Kabinet der Koningin.

Artikel 2

1. Voor representatiekosten van een ambtenaar die uitsluitend betrekking hebben op passieve representatie kan het bevoegd gezag een toelage verlenen welke ten hoogste bedraagt:

a. Voor ambtenaren voor wie salarisschaal 14 of hoger geldt, f 1370,- per jaar;

b. Voor ambtenaren voor wie salarisschaal 13 of lager geldt, f 685,- per jaar.

2. Indien de kosten voor ambtenaren voor wie salarisschaal 14 of hoger geldt van grote omvang zijn kan het bevoegd gezag de toelage vaststellen op ten hoogste f 2015,- per jaar. Indien de kosten voor ambtenaren voor wie salarisschaal 14 of hoger geldt van zeer uitgebreide omvang zijn kan het bevoegd gezag de toelage vaststellen op ten hoogste op f 2700,- per jaar.

Artikel 3

1. Indien de representatiekosten van een ambtenaar niet beperkt blijven tot passieve representatie kan het bevoegd gezag, in plaats van de in artikel 2 bedoelde toelage, een toelage verlenen welke ten hoogste f 2930,- per jaar bedraagt.

2. Indien de kosten van grote omvang zijn kan het bevoegd gezag de toelage vaststellen op ten hoogste f 4370,- per jaar. Indien de kosten van zeer uitgebreide omvang zijn kan het bevoegd gezag de toelage vaststellen op ten hoogste f 5850,-.

3. Voor functies waarbij het uit de aard van de functie voortvloeit om met derden contact te leggen en te onderhouden bedraagt het in het eerste lid genoemde maximum f 1480,- per jaar.

Artikel 4

Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan de in de artikelen 2 en 3 genoemde bedragen aanpassen aan de hand van het door het Centraal Bureau voor de Statistiek opgestelde prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie voor werknemersgezinnen.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1991.

Artikel 6

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit vergoeding representatiekosten rijkspersoneel.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 september 1993, nr. 175.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Tavarnelle, 30 juli 1993

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *eenendertigste* augustus 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Bij de vierde wijziging van de Comptabiliteitswet 1976 (Stb. 1991, 752) is het zogenaamde Gratificatiebesluit (Stb. 1950, K320) met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991 ingetrokken. Hiermee ontviel de grondslag voor de toekenning van representatietoelagen. De onderhavige regeling voorziet in een nieuwe grondslag (met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1991). De toekenning van representatietoelagen is tot nu toe gebaseerd op een drietal circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken: de circulaire van 4 juli 1955, nr. U19882; de circulaire van 6 oktober 1977, nr. AB77/U1310 en de circulaire van 12 november 1985, nr. AB85/U2009 (deze circulaire zijn wegens het interne karakter van de inhoud niet in de Staatscourant gepubliceerd). De onderhavige regeling strekt ertoe de materie die in deze circulaire is geregeld in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur vast te leggen. Voor deze vormgeving is gekozen omdat de regeling van representatiekostenvergoeding een uniform karakter voor de sector rijkspersoneel heeft. Toepassing van artikel 69, tweede lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) is niet aan de orde, aangezien dit artikellid ziet op regeling van vergoedingen etc. voor specifieke gevallen bij een bepaald departement.

In het Sectoroverleg Rijkspersoneel werd overeenstemming over de nieuwe regeling bereikt.

Het motief voor de verlening van representatiekosten is dat de juiste uitoefening van de functie representatieve verplichtingen meebrengt die ambtenaren van gelijk salarisniveau niet hebben, en er vanuit dient te worden gegaan dat bij de vaststelling van het ambtelijk inkomen met deze kosten geen rekening is gehouden. Uitgangspunt is dat de vergoeding van representatiekosten strekt tot terugbetaling van de noodzakelijk door de ambtenaar gemaakte kosten. Uit dit laatste vloeit voort dat vergoeding van deze kosten in beginsel op declaratiebasis dient te worden toegekend. Voor declarabele kosten geldt bij de rijksoverheid dat de ambtenaar deze kosten maakt in opdracht van het bevoegd gezag. De vergoeding van declarabele representatiekosten is dan ook geen onderwerp van een rechtspositionele regeling maar kan op basis van de Comptabiliteitswet geschieden.

Daarnaast bestaan representatiekosten die niet declarabel zijn. Deze kosten liggen voor een deel in de persoonlijke sfeer en worden voor een ander deel niet door declaraties gedekt (duurdere woning, extra kleding, vervoer, fooien, ontvangsten thuis, etc.). Onderhavige regeling heeft uitsluitend betrekking op deze niet-declarabele representatiekosten.

Uit artikel 1, eerste lid, onder a, blijkt dat de in het buitenland werkzame ambtenaren in de zin van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken (Stb. 1986, 611) niet onder de werkingssfeer van dit besluit vallen. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat voor deze ambtenaren gezien de aard van hun functies een eigen, specifieke regeling voor de vergoeding van representatiekosten van kracht is.

Representatiekosten in de zin van deze regeling worden via een toelage vergoed. Deze toelage is gebonden aan maximum normbedragen, genoemd in de artikelen 2 en 3, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen een toelage voor representatiekosten die beperkt blijven tot passieve representatie (artikel 2) en representatiekosten die niet beperkt blijven tot passieve representatie (artikel 3). Hierbij kan gedacht worden aan de situatie wanneer het dienstbelang vordert dat het initiatief van de betreffende ambtenaar zelf uitgaat. Wanneer aan een ambtenaar een toelage op grond van artikel 3 van het besluit wordt toegekend,

worden zijn uitgaven wegens passieve representatie geacht hierin te zijn inbegrepen.

Bij de functies die genoemd worden in het derde lid van artikel 3 kan gedacht worden aan bijvoorbeeld pers-chefs.

Met betrekking tot het fiscale regime dat voor de vergoeding van vaste representatiekosten geldt kan worden opgemerkt dat deze vergoeding in beginsel onbelast kan worden verstrekt mits deze is gebaseerd op een redelijke schatting vooraf van de door de werknemer te maken noodzakelijke kosten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat representatiekosten voor meerdere kostensoorten gegeven kunnen worden en dat voor bepaalde kostensoorten (bijvoorbeeld kostensoorten die betrekking hebben op kleding- en of standsuitgaven) geen onbelaste vergoeding kan worden verstrekt.

In artikel 4 is bepaald dat de Minister van Binnenlandse Zaken de in de artikelen 2 en 3 genoemde bedragen (daterend uit 1985) kan aanpassen aan de hand van het door het Centraal Bureau voor de Statistiek opgestelde prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie voor werknemersgezinnen. Het ligt in het voornemen om in ieder geval eens in de vijf jaar de noodzaak van aanpassing van de bedragen te beoordelen.

De enige inhoudelijke wijziging ten opzichte van de in de genoemde circulaires vervatte beleidsregels betreft het vervallen van de verplichting om afschriften van zowel intrekingsbesluiten als toekenningsbesluiten naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken te sturen. In de praktijk is gebleken dat deze procedure nauwelijks beleidsrelevante informatie opleverde.

Eerst in het voorjaar van 1992 werd de intrekking van het Gratificatiebesluit als een knelpunt onderkend. Vanaf dit moment pas kon worden aangevangen met het neerleggen in regelgeving van de materie die in de drie hierboven genoemde circulaires is geregeld. Daarna moest over de regelgeving nog nader interdepartementaal overleg en overleg met de centrales van overheidspersoneel worden gevoerd.

Dit heeft ertoe geleid dat de totstandkoming van het besluit eerst nu wordt gerealiseerd.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales